

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VII. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM.

Ara: 50 fillér

1965. MÁJUS 24.

PROSZEMINÁRIUMTÓL A DIPLOMÁIG

Hallgatóinknak, de még oktatóink jelentős részének is csak homályos elképzelése van arról, miben nyilvánul majd meg oktatási reformunk célkitűzései közül az írásbeliség szerepének fokozódása és a gyakorlati élethez való közeledés.

Elhatároztuk, hogy konkrét példán mutatjuk be, milyen fokozaton keresztül jutnak el a diplomáig azok a hallgatók, akiknek oktatása már teljes egészében a reformterv szerint történik.

Dr. Sándor Imre, a belkereskedelmi tanszék tanársegéde készítette el a belker. szakos hallgatók gyakorlati rendszerének tervezetét. Sok tapasztalatra építve, kimunkált elvek szerint született e javaslat, mely természetesen nem azonos a többi szakon bevezetendő rendszerrel, de alapvonásaiban megegyezik azokkal, ezért érdemes tanulmányozni.

Az új elképzeléseknek megfelelően a szakképzés sokkal differenciáltabb, speciális lenne, és biztosítaná a hallgatók felkészítését az önálló kutató-elemző munkán alapuló dolgozatok készítésére.

Bár változásokra inkább a felső évfolyamokon kerül sor, az alsóéves proszemináriumok jelentik az első lépést az új munkásság kialakítása érdekében. Ágazati szakképzés az első két évben továbbra sem lesz. A második év végén azonban a tervek szerint három hetes termelés-technikai, előkészítő gyakorlatra mennének a belkeresek. Ennek feladata a szakterület alapvető termelő folyamatainak megismerése, konkrét tapasztalatokon keresztül.

A szaktárgyakat harmadévtől kezdik tanulni a hallgatók, s ezzel párhuzamosan alternatív szakszemináriumokra járnak, melyek már nem anyagkövető jellegűek, hanem feltevéseket bizonyos önállóságot, öntevékeny anyaggyűjtést, kutatást. A szakmai érdeklődés ezeken a foglalkozásokon nyer konkrét tartalmat és differenciálódik egyes területekre.

A harmadik év végén kell mindenkinek eldönteni, melyik speciális szakszemináriumra akar járni a következő tanévben és ennek a témának megfelelő helyen fogja nyári termelési gyakorlatát is eltölteni. A gyakorlat alapján készítené a hallgató oktatójával és gyári instruktorával közösen beszélni meg. Így remélhető és várható, hogy mindenki szívesen megy majd üzemi gyakorlatra, ott önállóan dolgozik, lelkiismeretesen felkutatja a témához kapcsolódó anyagokat, tehát a dolgozatok színvonala is emelkedik. A gyakorlat persze nem csupán

laton persze nem csupán dolgozatok témájával foglalkoznak, hanem megismerik a vállalat felépítését, tevékenységének fő vonásait, problémáit.

Negyedéves korában minden hallgató valamelyik általa választott részterületen speciális szakszemináriumra jár. Itt már komoly elemző munka folyik. A tanszék egy-egy oktatója köré tömörült szűkebb kollektíva intenzíven dolgozhat, a csoportos megbeszélések révén pedig mindenki sokoldalúan megismerheti témáját, miközben elmélyíti saját önálló kutatásait. Tanév közben rendszeresen látogatják a hallgatók a vállalatokat és intézményeket, hogy az ott dolgozó szakemberek véleményét is meghallgassák, tanácsait hasznosítsák. Mivel a kutató téma „fejezetből” rendszeresen kell apróbb elemző dolgozatokat készíteni, a szakszemináriumok

részvevői fokozatosan megszerzik a nagyobb elemző munkák készítéséhez szükséges készségeket is.

A negyedik év befejezése után kerül sor a hathónapos zárógyakorlatra. Egyetemünk vezetősége igyekszik elérni, hogy a hallgatók ne munkaköri besorolást kapjanak, hanem valóban gyakornokként mozoghassanak a vállalatban belül és alaposan megismerkedve a közgazdasági kérdésekkel, színvonalas diplomamunkát tudjanak készíteni. A diplomadolgozat a korábbi szakdolgozat továbbfejlesztése is lehet, de új téma is felvehető. Esetleg a vállalatot bízta meg a hallgatót valamilyen ottani probléma kidolgozásával.

A zárógyakorlatot a diplomamunka megvédése követi, ahol az is kitérünk, mennyire tudja a hallgató elméleti ismereteit összekapcsolni a gyakorlati élettel, mennyire ala-

kít ki önálló véleményét és hogyan tudja azt érvelkel, felkészültséggel alátámasztani.

A fentiekben vázolt terv megvalósítása rendkívül nagy előrelépést jelentene. Egyre kevésbé lesz olyan közgazdász, aki munkáját rendszeres elemző munka nélkül jól végezhethetné. Elméleti és gyakorlati területen egyaránt igénylik a vezetők az önálló közgazdasági kutatásokat, a problémák elemzését történő megoldását.

— Hozzon össze valamit ebből a témából! — mondják a közgazdászoknak, s ma még sok hallgatónk bajba kerülne, ha ilyen feladat elé állítanák. Mert „összehozni” valamit, nem is olyan egyszerű, különösen, ha önálló gondolatokat, megalapozott javaslatokat és terveket értünk alatta, — olyan kidolgozásban, amely önmagában is bizonyít, és helyes gazdasági cselekvést támaszt alá.

F. P.

A reform jegyében

Néhány határozat az Egyetemi Tanács május 3-i ülése alapján

I. Egyetemünk 1965-66. évi tanterve

Az 1965-1966-os tanév tanterveiben a nappali, esti és levelező tagozat I. és II. évfolyamain a perspektívus tanterv érvényesül, míg a felső évfolyamok operatív tanulmányi rendjében ennek elemei jelentkeznek.

Az Egyetemi Tanács az 1965-1966. tanév operatív tanterveit elfogadta. Néhány kérdéssel kapcsolatban a következőképpen foglalt állást:

a) Az elméleti közgazdasági és tervezési szak, és a területi tervezési specializáció fokozatos összeolvadására az 1965-1966. tanévtől kezdődően kerül sor.

b) Az alternatív proszemináriumok a filozófiai, a gazdaságtörténeti és a gazdaságföldrajzi tanszékhez kapcsolódnak.

A felsőbb évek alternatív szemináriuma a Közgazdaságtan története, Világgazdasági ismeretek, Népgazdaság tervezése, valamint a Jogi ismeretek tárgyköréből választhatók.

A belkereskedelmi és agrárközgazdász szakos hallgatóknak alternatív szemináriumi szakjellegűek.

c) Tekintettel az Egyetemi Tanács korábbi határozatára, a felső évfolyamokon még egyszer meg kell vizsgálni az

operatív tantervet, a szemináriumi és gyakorlati rendszer szétforgásosságának megszüntetése végett. A felső évfolyamokon e tekintetben jelentkező átmeneti problémákat legalább az órarend készítésénél kell helyes koordináló munkával csökkenteni.

Az Egyetemi Tanács megvitatta a tanárképző C (kémiaindustriális), a tanárképző D (politikai gazdaságtan-kereskedelmi ismeretek), valamint a nemzetközi szak perspektívus és operatív tanterveit. Fentiek vonatkozásában csak az operatív tantervek jóváhagyását tartja kívánatosnak, és ilyen irányú javaslatot terjeszt a Művelődésügyi Minisztérium illetékes szerveihez. A C és a nemzetközi szak perspektívus tanterve ismét megvizsgálandó, annak érdekében, hogy az egyes tárgyak bevezetésével, kiszélesítésével — lehetőleg az óraszám változtatásánál hagyva — mellett — e szakokon is fokozottabban érvényesüljön a szakképzés közgazdasági jellege.

A tervmatematika szak tantervét — a szakmai gyakorlat kérdésével együtt — a jövő tanévben kell ismételtelen napirendre tűzni, figyelembe véve a szak első periódusának lezárásával kapcsolatos tapasztalatokat.

A Munkagazdaságtan, Szociológia, valamint a Vezetés elvi és gyakorlati kérdéseinek oktatási problémáit a következő tanévben — gondos előkészítés után — az Egyetemi Tanács, illetve Kari Tanács elé kell vinni.

A külföldi hallgatók speciális oktatására vonatkozóan elfogadásra került az az alapelvek, miszerint helyes törekvés a központi képzés elvének érvényesítése, amely lehetővé tenné a hallgatók eddigi túlzottan decentralizált képzésének kiküszöbölését, valamint a delegáló országok egyelőre inkább általános képzettségű közgazdászok iránti igényének kielégítését.

A speciális tanterv bevezetése továbbra is érvényesíteni kell a külföldi hallgatókkal szemben támasztott tanulmányi követelményeket, valamint a hallgatók fokozott támogatását.

II. A szakmai (termelési) gyakorlat helye oktatásunkban

Egyetemünk nappali tagozatának hallgatói diplomájuk megszerzése előtt két ízben kötelesek szakmai gyakorlaton részt venni. Az első (nyári) gyakorlat a 6. félév befejezése után, a másodikat pedig (6 hónapos zárógyakorlat) a 8. félév befejezése után kötelesek elvégezni.

A III. tanévet követő nyári gyakorlat időtartamát (6 vagy 8 hét) annak tartalmi vonatkozásaival együtt a fenti előterjesztés megvitatása után kell megállapítani.

A tanulmányokat lezáró 6 hónapos szakmai gyakorlat sikeres lebonyolítása érdekében szükséges, hogy a Művelődésügyi Minisztérium — a Munkaügyi Minisztériummal és az érdekeltektől — tiszta a gyakorlaton részt vevő hallgatók tényleges gyakornoki beosztásának körülményeit.

Az egyetemünkön tanuló külföldi hallgatók tanulmányaik folyamán egy alkalommal, hathetes nyári szakmai gyakorlatra kötelezettek. A hathónapos zárógyakorlat rájuk intézményesen nem vonatkozik.

HAZAFELÉ

(Urbán Tamás felvétele)

Válasz a kezdőknek

A „Közgazdász” legutóbbi számában közölt „Hogy hozzuk a hátrányt...” című cikkkel kapcsolatban a nyelvi tanszék az alábbi felvilágosítással szolgál.

1. Egyetemünk nyelvoktatási programja a középiskolai (gimnáziumi vagy technikum) előtanulmányokra épül s ezért elvben „nem kezdő” fokú.

2. Olyan hallgatók részére, akik a középiskolában saját hibájukon kívül nem tanulták az orosz nyelvet, a tanszék úgynevezett kezdő csoportot létesített.

3. Akadtak azonban olyan hallgatók, akik a középiskolában tanultak ugyan az orosz nyelvet de tudásuk oly alacsony színvonalon volt, hogy a normál csoportok foglalkozásain nem tudtak eredményesen részt venni. Ezért részükre átmenetileg a kezdő csoport keretein belül biztosítottuk a nyelvi alapok megtanulását, illetőleg pótlásának a lehetőségét, de ez nem mentesít őket az alól, hogy a III. évfolyam végén záróvizsgát tegyenek. Ahhoz, hogy a vizsgára felkészülhessenek, szükséges, hogy megfelelő csoportokban nyerjenek beosztást.

4. A gyengén felkészült hallgatóknak a nyelvi tanszék azt a lehetőséget is biztosította, hogy hiányos tudásuk pótlására — a rendes nyelvi órákon kívül — kezdő fokú korrepetáló órákon is részt vehessenek. Ezeket az órákon való részvételből is következtetni lehet arra, ki mennyire tartotta szükségesnek, hogy mielőbb elérje az egyetem nyelvtanítás követelményeinek megfelelő színvonalát.

Itt említtem meg Wolf Judit és Szendrő Judit I. éves közlekedés szakos hallgatókat, kivételendő példaként, akik a középiskolában orosz nyelvet nem tanultak, s így az I. félévben a kezdők csoportjába kerültek, de már a második félévben átmerték a normál csoportba s ott jeles, illetőleg jó eredménnyel tanulnak.

Pártbizottsági ülés

Az egyetemi pártbizottság legutóbbi ülésén megvitatta az MSZMP néhány ideológiai feladatáról szóló irányelveket, valamint Szirmai István elvtársnak a Központi Bizottság március 11-i ülésén tartott előadói beszédét.

A vitát megelőzően három korreferátum hangzott el. Berei elvtárs az egyéni és közös érdek viszonyáról, problémáiról beszélt, majd Farkas Sándor elvtárs foglalkozott a párt vezető szerepével és a nacionalizmus néhány kérdésével. Végül Kiss Arthur elvtárs elsősorban az egyetemi ifjúság nevelésének aktuális problémáiról szólt.

A referátumot követő vitában tízen szólaltak fel. Reagáltak az ideológiai tanszék vezetői által felvetett problémákra és ezek kapcsán ismertették saját tapasztalataikat, véleményüket.

A pártbizottsági ülésen elhangzottakra lapunk későbbi számaiban még visszatérünk.

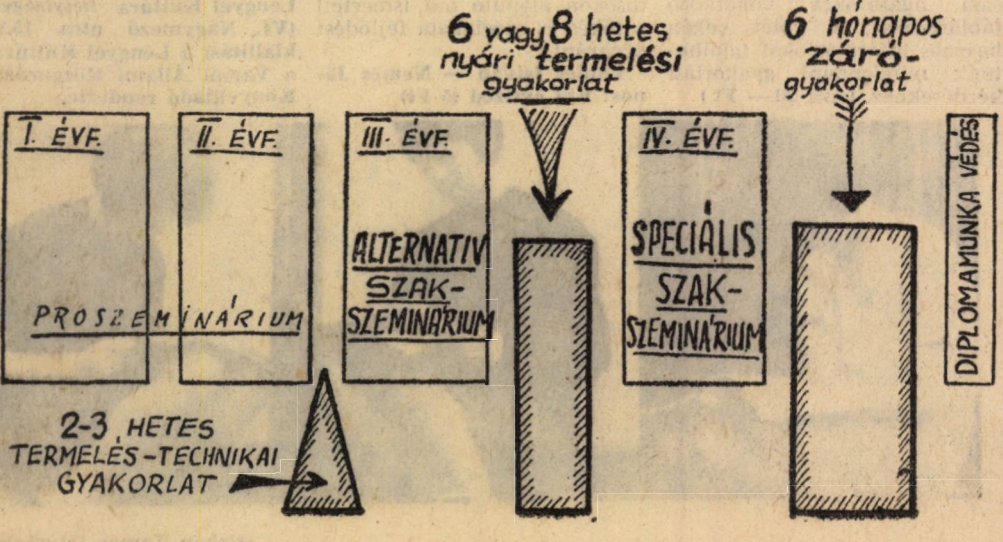
Gratulálunk

és jókívánásainkat küldjük Bessenyei Lajos elvtársnak, az egyetemi KISZ VB-titkárának, házasságkötése alkalmából.

FOCK JENŐ ELVTÁRS,

az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnökhelyettese május 18-án, egéznapi látogatást tett egyetemünkre.

A délelőtti folyamán a pártbizottság és az Egyetemi Tanács tagjaival találkozott, ahol egyetemünk vezetői ismertették Fock elvtárral oktató és nevelő munkánk helyzetét, eredményeinket és megoldásra váró problémáinkat.

Fock elvtárs előadása egyetemünkön

— Gazdasági életünkön vitakozva, sokan a gazdasági nehézségeket, gazdaságvezetési hibákat hangsúlyozzák, és szinte teljesen elfeledkeznek eredményeinkről. Pedig népgazdaságunkat alapvetően a fejlődés jellemzi, s ezt valamennyi mutatóm le lehet mérni.

Ezzel a gondolattal kezdte előadását Fock Jenő elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese.

Kiemelte fejlődésünk pozitívumait, de azt is részletesen elmondta, hol vannak bajok. Az objektív akadályok (nyersanyaghiány, a már kialakult hibás gazdasági szerkezet, a nemzetközi helyzet kedvezőtlen alakulása) önmagában nem adnak magyarázatot valamennyi fogyatékosunkra. Nem megváltoztathatatlan adottságokban kell a hibák forrását keresni, hanem hibás lépéseinkben. A rossz módszerek, szubjektív eredetű tévedések kiküszöbölésével lehetőség nyílik a gyors, erőteljes, pozitív változásokra.

Egyes, adottak tekinthető külső tényezők inkább kedvezően hatottak helyzetünkre (a világpiaci árak számunkra előnyös alakulása, a KGST-országoktól kért nyersanyagszállítások teljesítése stb.).

Fejlődésünk egyik elhárítható, komoly akadály a kor követelményeitől elmaradó gazdasági mechanizmus. De nem lehet addig sem kényelmesen vágni — mondotta Fock elvtárs —, míg megszületik az új mechanizmus. Gyors beavatkozás szükséges, ahol ennek már most megvan a lehetősége. A gazdaságvezetési módszerek javítása, tökéletesítése folyamatos munka. Az átfogóbb, mélyrehatóbb változások mellett állandóan keresnünk kell az újat, a jobbat, ami hatékonyabb munkát tesz lehetővé. Az idén is megoldottnak néhány ilyen „kisebb” problémát, melyek végső kihatása mégis jelentős. Feltártunk például 1,7 milliárd forint értékű elfekvő készletet, s abból 10—15 százalékat máris hasznosítottunk. Fokozódott beruházásaink koncentrátsága. Pozitív vonásokat mutatunk a munkaerő-gazdálkodásunk, s már tavaly októberben megkezdtek a felesleges létszám leépítését. A termelés emelkedésének 80 százaléka származott 1965 első négy hónapjában a termelési hatékonyság emelkedéséből. Ezek a példák illusztrálják,

hogy a gazdasági vezetés hatékonyabbá tétele folytonos törekvés, így az új mechanizmus is az eddig elért eredményekre épül majd. Sokan nem ismerik el ezen folyamatok fejlődését, nem látják azt az óriási különbséget, ami az 50-es években megvalósított és a mai gazdaságvezetés között van. Gazdasági szakembereink kissé egyoldalú szemléletének egyik jellemző megnyilvánulását mondotta el Fock elvtárs: Csehszlovákiából visszatért elvtársak lelkesen dicsérték az ott tapasztalt, valóban jelentős változásokat. A korábbi 117 helyett, most általában 8 mutató értékeli egy cseh vállalat munkáját és elmondták, hogy ez milyen egyszerű. Arról pedig talán nem is tudtak, vagy mindenesetre szó nélkül mentek el mellette, hogy textiliparunk évek óta 4 mutatóval dolgozik.

Ezután a párt gazdasági politikájának a körülményekhez való rugalmas igazodásáról beszélt. Például, hogy az eddiginél jobban figyelembe kell venni a külföldi kölcsönök lehetőségét, mint népgazdaságunk további fejlesztésének egyik eszközét.

Fock elvtárs részletesen foglalkozott egyes népgazdasági ágakkal, külkereskedelmünk, iparunk, mezőgazdaságunk helyzetével, majd életszínvonalunk alakulásának mutatószámait kapcsán fejtette ki gondolatait. Az ötéves terv eddigi szakaszában a lakosság reáljövedelme 18 százalékkal nőtt. Ezt nem mindenki érzi eléggé, ami főleg a jövedelem-növekedés megoszlásából fakad. Maga a reálbér négy év alatt csak 8 százalékkal nőtt, míg 4 százalékos növekedés a foglalkoztatottság mértékének változásából adódott (ami természetesen nem minden családnál érezteti hatását), és 6 százalékos a béren felüli juttatások növekedéséből származik. Ez utóbbi elsősorban a nyugdíjösszeg növekedéséből ered, de azért, hogy egyre több ember vált nyugdíjogosulttá.

Kisebnek tűnik a 18 százalékos reáljövedelem-növekedés amiatt is, hogy az előző időszakban jóval gyorsabb volt a növekedési ütem. Fizetés-emelkedés csak egy-két területen, például a vasutasoknál volt. Az árfedex 5 év alatt 0,6 százalékos, lényegtelen emelkedést mutat, a cikkek minősége általában javult. Arpolitikánk a jövőben sok-

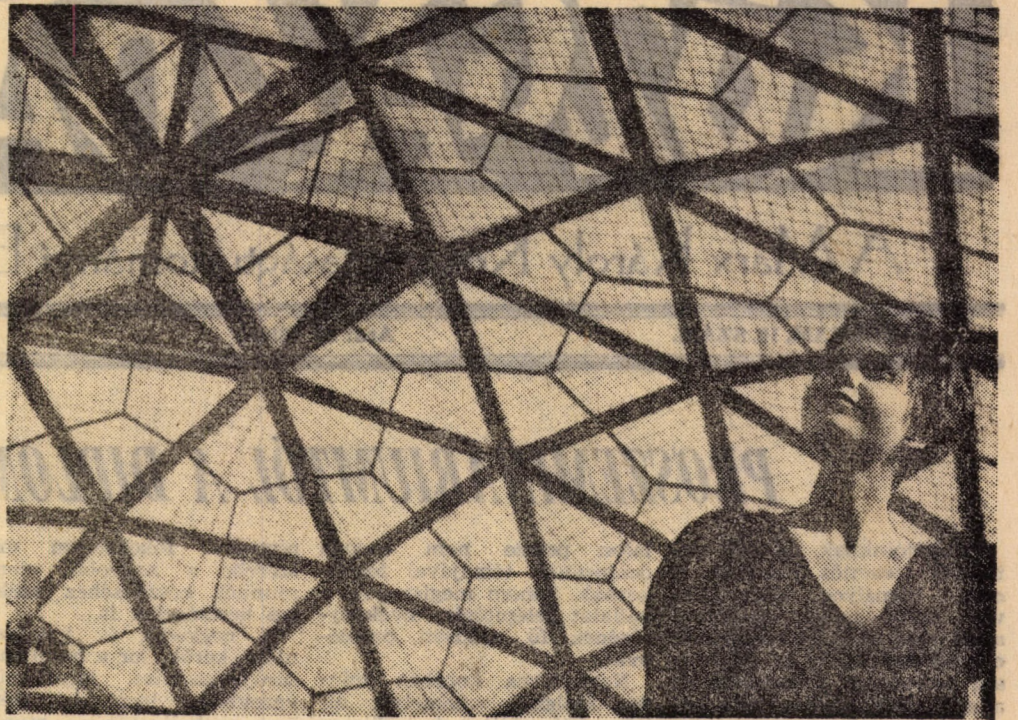
kal rugalmasabb lesz. Nem kell megriadni egyes cikkek árának emelésétől, hiszen az életszínvonalat nem néhány cikk ára határozza meg. A kereslet és az árualap egyensúlyát bizonyos esetekben ár-emeléssel kell megteremteni.

A takarékoságról szólva eimondotta, hogy nagyon helytelen lenne azt kampánynak tekinteni, és kicsinyes „spórolásba” kezdeni. A takarékoságnak, az ésszerű gazdálkodásnak általában kell jellemeznie gazdasági munkánkat. Garaszkodással semmit nem lehet megoldani.

Tájékoztatójában Fock elvtárs számos egyéb gazdasági, gazdaságpolitikai kérdéssel is foglalkozott, és a nagyszámú hallgatóság sok hasznos, új ismereteket szerzett a mindvégig igen érdekes előadáson.

Szabó Katalin

BNV — május 21-31

(Urbán Tamás felvétele)

ÜNNEPI KÖNYVHÉT

MÁJUS 29 — JÚNIUS 6

nem készültek fel eléggé. Az volt a tendencia, hogy az abban az évben megjelent legjobb könyveket adják ki újra.

A kiadványállatok az idén arra törekedtek, hogy a növekvő és sokrétű igényeknek megfelelően több, szebb és változatosabb könyveket adjanak az olvasók kezébe.

Mégis: kevés

a közgazdasági mű

A kiadványoknak több mint a fele mai magyar szépirodalmi alkotás, a választékból megtalálhatók az új Kossuth- és József Attila-díjasok művei, új kötetek, vagy utánnyomások, lírai és próza antológiák. Kiadnak több külföldi klasszikust, szerepel a könyvjegyzékben tudományos irodalom, ismeretterjesztő és politikai kiadvány. A külföldiek közül kiadják Lée Harper amerikai író bestseller regényét a *Ne bántsd a feketegőt*, valamint egy válogatást (*A harag éjszakai*), amely az utóbbi 35 év francia színműirodalmába enged bepillantást. A közgazdasági művek közül (néhány azért van) leginkább Varga Jenő posztumusz műve: *Tanulmányok a kapitalizmus politikai gazdaságtanának problémáiról* — tarthat érdeklődésre számot. Megjelenik a *Lenin Magyarországról* című válogatott beszéd- és cikkrészletgyűjtemény, a *Magyar Statisztikai Zsebkönyv 1965*, egy szociog-

ráfia és Kállai Gyula: *A magyar függetlenségi mozgalom 1936—1945* című műve.

Váci utca=könyv utca

Az ünnepi könyvhéten mintegy 500 író—olvasó találkozási számitanak, 110 író megy vidékre, ötvenen Pesten találkozhatnak az olvasókkal. Június 1-én kerül megrendezésre a gyermekkönyvek napja. Irodalmi ismeretterjesztő előadásokat, kiállításokat és könyvvásárokat szerveznek, ezenkívül

vül irodalmi színpadok tartanak előadásokat, könyvkiállítás lesz a Könyvklubban (Liszt Ferenc tér).

A könyvhét egyik színes, mozgalmas eseménye a „Könyv utca”, könyvtárosi pavilonok sora, a Váci utcában.

A posta ünnepi bélyegzőt használ. A könyvtárosi helyek minden 50 Ft-nyi összegű vásárlásnál 10 Ft-os ajándék könyvsorsjegyet adnak a vásárlóknak. (miklósvári)

ÚJDONSÁG

Az Általános Kar KISZ Bizottsága ezentúl minden hónapban szakirodalmi tájékoztatót jelentet meg a Közgazdasásban.

A tájékoztató célja, hogy felhívja a hallgatók figyelmét a legújabb megjelent, s a közeljövőben megjelenő közgazdasági témájú könyvekre és a szakfolyóiratok cikkeire. A tájékoztatóval is szeretnénk egyetemünkön a közgazdász képzést segíteni és a közgazdász kultúrát terjeszteni. A későbbiekben a tájékoztató részletesebb lesz és nagyobb anyagot ölel fel. Egy-egy különösen érdekes témájú könyvről meghívott előadóval anketot is fogunk rendezni.

Simon György — Kondor György: Gazdasági hatékonyság — Árnyképek (30 Ft)
Olyan problémákat fejteget, mint az árképzés és a gazdasági hatékonyság összefüggése, árrendszer, árcentrum stb. és olyan fogalmakkal ismerteti meg, mint az input-output elemzés, népgazdasági programozás.

Burger Kálmán: A fogyasztói szolgáltatások egyes közgazdasági kérdései (38 Ft)
A szolgáltatások átfogó vizsgálatát adó könyv mindaddig hiányzott a szakirodalomból. Az MTA Közgazdaságtudományi Intézetében végzett kutatásokon alapuló mű ismerteti a tőkés és szocialista fejlődést egyaránt.

Földes István — Nemes János: Két évtized (5 Ft)

Tények és adatok a szocialista Magyarországról 20 éves fejlődéséről.

Iparvállalatok pénzgazdálkodása (49 Ft)

Kósa Rudolf és munkaközössége oktatási célokát szolgáló művet ad a pénzügyi szakképzésben résztvevők kezébe, amely a pénzgazdálkodási szabályokat és gyakorlati alkalmazásukat átfogóan tárgyalja.

J. M. Keynes: A foglalkoztatás, a kamat és a pénz általános elmélete

Első ízben jelenik meg magyar nyelven a modern polgári közgazdasági irodalomban ez az alapvető munkája. J. M. Keynes — a cambridge-i egyetem tanára — könyvében átfogó koncepciót adott, amelyre megalapozta az állammonopolista kapitalizmus közgazdasági ideológiáját.

A. H. Hansen: Útmutató Keyneshez

A szerző (a Harvard egyetem professzora) azok számára írta könyvét, akik alaposan tanulmányozni kívánják Keynes elméletét és a benne található problémákat.

KÖNYVKIÁLLÍTÁS

Lengyel közgazdasági könyvkiállítás nyílt május 10-én a Lengyel Kultúra helyiségében (VI. Nagymező utca 15.). A kiállítást a Lengyel Kultúra és a Varsói Állami Közgazdasági Könyvkiadó rendezte.

Előtérben a gazdasági mechanizmus

Legutóbbi számunkban hirt adtunk az általános karon szervezett KISZ-vezetőképzőről, melynek részvevői többek között gazdasági helyzetünkről és az új gazdasági mechanizmusról hallottak beszámolót Szikszai elvtársától.

Először vázolta aktuális gazdasági problémáinkat, majd azokról a koncepciókról beszélt, amelyekkel a megoldást keresik.

A gazdasági mechanizmusról beszélni, mostanában szinte divatnak számít, ennek ellenére szükséges, hogy beszéljünk róla, megismerjük a kérdés tartalmát, ezért Szikszai elvtárs előadásából mi is ezt a részt ismertetjük.

A gazdasági mechanizmus fogalmát így határozta meg:

„A mechanizmus a gazdasági döntések végrehajtásának feltételeit megteremtő rendszer. Tartalmazza a tervszerű irányítás szervezetét és eszközeit, az utasítás és az ösztönzés rendszerét”.

A mechanizmusról Csehszlovákiában már másfél éve tart a vita. Ennek a vitának az lett az eredménye, hogy tervezésükben, a tervgazdálkodás rendszerét fenntartva, az áruviszonyok nagyobb szerepet kapnak. Korábban az anyagi ösztönzés a már meglévő tervek teljesítését segítette elő, de semmi sem biztosította, hogy a tervek a mikroökono-

miai folyamatokra vonatkozóan helyesek legyenek.

Képes-e egy központi terv a vállalatok jövőbeni nyereségét meghatározni? Ha pedig meghatározzuk, nem vezet-e arra, hogy a vállalat nem használja ki lehetőségeit? Hasonló kérdéseket felvetve dolgozták ki a cseh közgazdászok az új gazdasági mechanizmust. Csehszlovákiában tervek csak makroökonómiai folyamatokra készítenek és jelentősen lecsökkentették a kötelező tervmutatók számát. A terv tájékoztató a népgazdaság alapvető arányairól és a fontos strukturális változásokról. Kötelező tervek alapján írják elő a nagy beruházások és a műszaki fejlődés fő irányvonalát.

A vállalatok teljes termelésének meghatározására, termelési szerkezetének alakítására, önköltségének csökkentésére, a minőség javítására a jövőben semmiféle tervelőírás nem lesz. Ezen a területen egyedül az áru- és pénzügyviszonyok szabályoznak. A vállalatok anyagi érdekelttségét a realizált bruttó jövedelemhez kapcsolják. Csökkent a hatóságilag megállapított árak szerepe.

Nő a jelentősége a vállalatok saját jövedelméből történő beruházásainak. Szorossá vált a kapcsolat a vállalat munkája és prémiumalapja között. A vállalat garantálja dolgozóinak az alapfizetést, de a prémiumot nem. Ez teljes egészében a jó eredménytől függ.

Az exportra termelő vállalatok ösztönzésének is sokkal közvetlenebb formáját alkalmaznak, mint eddig. Az exportból származó devizabevétel a termelővállalatnál marad.

Felmerül azonban, ha a dolgozó fizetését erősen befolyásolja majd, hogy melyik vállalatnál dolgozik, intenzívebb lesz a munkaerővándorlás, esetleg ideiglenesen munkaerőfelesleg is fellép.

Magyarországon az új mechanizmus kialakítására bizottságot hoztak létre, amely munkáját három fázisban végzi: először elemzi a meglévő helyzetet, kidolgozza az új mechanizmusra vonatkozó alapkonceptiót, majd ágazatokra konkretizálja. A mechanizmus átalakítása alapvetően a csehszlovák koncepció alapján történik, de nem a csehszlovák mechanizmus egyszerű átvétele. Figyelembe veszi, hogy Magyarországon a külkereskedelem súlya nagy és hogy teljesíteni tudjuk exportkötelezettségünket nagyobb súlyt kaphatnak a kötelező tervszámok. Magyarország nyersanyag-szegény, éppen ezért az alapvető anyagokkal való gazdálkodás csak kötött lehet.

Végül az előadó hangsúlyozta, hogy a gazdasági mechanizmus nem cél, nem helyettesíthet gazdaságfejlesztő koncepciókat, csak eszközöket nyújt a célkitűzések helyes megvalósításához.

Szegő Szilvia

MILYENEK VAGYUNK?

„Mondjuk ki végre nyíltan az egetó problémák özönét, mert beragadunk! Mondjuk ki végre nyíltan, hogy a konfliktusok elhallgatása, vagy illedelmesre idomított formájuk feloldása valamilyen rózsaszínű lében egyaránt társadalmi hazugság, a hamis tudat minden veszélyével. Mondjuk ki végre nyíltan, hogy ketteben élünk. Kényszerű, öröklött vagy magunk gyártotta ketteben, koncepciók, korlátolt önzésünk vagy önzetlenségünk, hamis illúzióink, kompromisszumok, csendes megalkuvás ketteiben.”

(Valóság, 65/3)

Ezeket a sorokat húszéves bölcsészhallgatók írták „kiáltványukban”. Azt hiszem, formájával, nyelvezetével, megfogalmazásával lehetne vitatkozni. De lehet-e minősíteni anarchizmusnak, eszeveszettségnek? Társadalomellenes veszedelmeket kell-e látni ezekben a sorokban? Szerintünk, nem! Céljuk nem az, hogy ledöntsenek minden erkölcsi, társadalmi normát, korlátot. Csak azokat, amelyek elavultak, amelyekről még mindig sokan azt hiszik, hogy jók, mert eddig léteztek.

A tünyság, a közöny, az óvatosság ellen harcolnak. És gondolkodnak! Felelősek érzik magukat a közösségért, egész társadalmunkért, vagyis nem különböznek a közös dolgok iránt.

Mégis, miért öntik ilyen — mondjuk meg őszintén, sokak számára könnyen félreérthető — formába mondanivalójukat? Ennek is megvan az oka, csak egy kicsit a felszín mögé kell hatolni. Hogy rátaláljunk. S ez az, amit sokan nem tesznek meg, hanem hajlamosak a felszín után itélkezni.

Egy mai, 30—40 éves ember azt látja, hogy a húszévesek néhány eszménye, a világról alkotott értékrendje az övéhez képest alaposan és számszerűen nem túl lelkésítően megváltozott. Nem tudják érdekelni őket a végtelenségbe nyúló kérdések, a sokhasznos újságírók, a lassú munkatempó, a formális megoldások, a formailag önkéntes, de valójában sokszor kötelező akciók stb. A mai ifjúság — éppen tapasztalatlansága miatt — a társadalmi életben könnyen hajlik arra, hogy azonosítsa — valljuk be, sokszor igazságtalanul — gazdasági-társadalmi életünk szürke foltjait a szocializmus „természetével”.

Mi áll ma egy fiatal előtt, amit korszerűnek, elérendőnek lát a maga számára? — Tehetjük fel a kérdést. A jó, vagy kevésbé jó olasz filmek? A nyugati márkájú kocsi? A dzsessz- és táncdalénekek sikerei? A Nyugat áruözöne? Az ottani fizetések? stb?

Mi okozza, hogy sok fiatalnak ebben merül ki társadalmifilozófiája, életfilozófiája, s hogy a lényeg és jelenség könnyen összekeveredik, feje tetejére áll náluk?

Az, hogy miközben önállóan hiszik magukat, leszoftok az önálló gondolkodásról és cselekvésről. Szerencsére nem ez a tipikus, de szó nélkül elmentni mellette mégsem lehet, hisz találkoznak ezzel a szemlélettel az egyetemek falai között is. És hatásukat, amit a többiekre gyakorolnak, nem lehet lebecsülni.

Hogy mi a megoldás? Rá kell őket szoktatni az önálló munkára, arra, hogy érezzék az önálló munka gyönyörét, érezzék felelősséget mások, a társadalom iránt. Talán először azt kell elérni, hogy eljussanak legalább arra a fokra, mint az idézett „kiáltvány” szerzői, akik már bírálják, felemelik szavukat a hibák ellen, csak nem a kiutat, sem saját cselekvésük módját nem találják.

Elgondolkodtató, hogy egyetemünkön is találkozunk ezzel a problémával. Hiszen a mi egyetemünk is hivatott arra, hogy olyan szakembereket képezzen, akiknek önálló gondolkodása, alkotó kezdeményezése talán a legszükségesebb ahhoz, hogy gyorsabban haladjon társadalmunk, hogy gazdasági életünk jobb, szilárdabb legyen a jelenleginél, és maga után vonja a társadalmi élet minden területén való előre lépést.

Messze többen tanulunk a

lényeg és a felszín közti összefüggésekről, mint más egyetemek hallgatói. Ennek ellenére, vannak nálunk teljesen a felületen mozgó emberek. Talán az egyetemi oktatás hatékonyságában, a KISZ-szervezet munkájában, a közgazdászok előtt álló perspektívában, és hasonló tényezőkben kell keresni az okokat. És nem jelentéktelen

a társadalmi bázis hatása

ahonnan az egyetemre kerültek. Mindjárt kezdjük is ez utóbival.

Két éve eltörték az egyetemi felvételnél a származás szerinti kategorizálást. Ez szükségszerű következménye volt társadalmunk fejlődésének. Ma már nincs semmi alapja annak, hogy azt feszegetjük, mit csinált a nagypapa a húszas években, ami miatt esetleg hátrányos helyzetbe került a felvételnél olyan fiatal is, aki szívvél-lellekkel a szocializmus híve. Az értelmiség nagy része ma már a volt munkás- és paraszti falvakból tevődik ki. Ez azonban nem zárja ki a társadalmi rétegek létezését, a rétegződés folyamatának előrehaladását. A rétegződés egyik oka éltszínvonalunk sajátos alakulása. Minden túlzás nélkül elmondhatjuk, hogy az utóbbi években az éltszínvonal növekedése nem járt együtt annak kiegyenlítődéssel. Előszörban az értelmiség bizonyos ágait, különböző vezető beosztásúakat, és a szakmunkások egy részét érintette kedvezően.

Az anyagi körülmények különbözősége az egyetemi ifjúságnál is szembetűnő. Az előadókban és szeminárium termekben folyó „divatbemutatók”, a külföldi utak, a könyvvásárlások, a költségesebb szórakozási módok mind ezt tükrözik. Akik leginkább megengedhetik maguknak, azok társadalmunk „módosabb” családjaiból kerülnek ki.

Az anyagiak mellett fontos tényező a kulturális helyzet. Az egyetemre kerülők műveltségi színvonala nagyon különböző. A szülői ház, a középiskola, a kulturális létesítmények stb. A mai ifjúság — éppen tapasztalatlansága miatt — a társadalmi életben könnyen hajlik arra, hogy azonosítsa — valljuk be, sokszor igazságtalanul — gazdasági-társadalmi életünk szürke foltjait a szocializmus „természetével”.

Ennek ellenére, valamiféle új „elit” van kialakulóban, amit az otthonról hozott anyagi és kulturális előny, s az ebből következő életvitel formál. Érdeklődési körüket is sajátosan alakítják ki. Előszörban az egyetemi hallgatók többségétől távoli, periférius jelenségek érdeklik őket, s ez egyenesen elvezet egy bizonyos fajta sznobizmushoz, mégpedig felszínű sznobizmushoz. Részben társadalmunk említett ellentmondásai, s a szocializmus „szürke foltjai”, részben külső tényezők olyan életfilozófiát alakítanak ki bennük, hogy az ember a lehető legkevesebb munkával a lehető legtöbb pénzt „szerezze”. Nekik a politikai ideológia, erkölcs, világnézet semmit nem jelent, szerintük úgy változik tartalmuk, mint a kaméleon színe. Tehát nem érdemes fejfel a falnak rohanni, világmegváltó gondolatokkal, mert az nem jár semmiféle anyagi előnnyel. Példát is konstruálunk hozzá: a főnök is a felsőbb főnökhöz igazodik, s a láncolat így megy tovább felfelé. Kövessük inkább az ő példáját — mondják —, akkor soha semmi baj nem érhet bennünket! Ez a tanulásban, fejelemben, az itteni szakmai érdektelenségben is megnyilvánul.

Az ellenpóluson pedig egy másik, népesebb réteg alakul ki, kisebb anyagi lehetőségekkel, a kísértelmiségből, s egy igen széles munkás és alkalmozotti, valamint paraszti réteg gyermekeiből. Előttük két út áll. Kisebbségük megpróbál „felkapaszkodni” fogal és körömmel az „elithez”, ami általában nem sikerül, a lehetőségek korlátozottabb volta miatt, s megvetéssel ideológiát gyártanak a gógós szno-

bok és cinikusok ellen, nagyobb részük pedig kialakítja a maga baráti körét a hozzá közel állókból.

A közömbös, és gyakran sehova nem tartozó réteg megmozgásában

nagy szerepe lehetne a KISZ-nek.

Több éve folyik a vita (nemcsak nálunk, hanem jóformán az ifjúsági szervezet minden sejtjében) a jelenlegi KISZ-életéről, nálunk különösen az egyetemi KISZ-munka hatékonyságáról. Erről részletesen nem érdemes szólni, hiszen mindenki ismeri főbb kérdéseit: tömegszervezeté válás — élcspatjelleg — érdektelenség stb.

Inkább arról beszéljünk, hogyan lehetne egymáshoz közelebb hozni az embereket a KISZ-en belül, gyakorlatilag tehát a mi esetünkben az egyetemi fiatalokat.

Az biztos, hogy elvben legheylesebb, ha az egész ifjúság (a dolgozó ifjúságot is beleértve) egységes szervezettel alkot. Azon viszont már vitaközlő lehetne, és vitaközlő is kell, hogy e szervezetben belül nem lehetne-e bizonyos rétegpolitikát folytatni. Elégé elcsépett a „Jengyel példa”, de mégis elgondolkodtat. A ZSP élete — ismerjük el nyíltan — sokkal pezsgőbb, sokkal inkább élettel tel, mint a mi KISZ-ünké. És nem igaz, amit sokan felhoznak ellene, hogy teljesen apolitikus. A ZSP-nek vannak szocialista és kommunista szervezetei, amelyekben komoly ideológiai, politikai munka folyik. A diákklubok, a diákok kulturális életének megszervezése következő példa lehet számunkra. Mindez közösen, önkéntesen, színesen, vonzóan!

Az egyetemünkön folyó képzés,

annak módja és hatékonysága szintén rányomja bélyegét a hallgatók életfelfogására, viselkedésére. A pártcsoport hallgatói a cikksorozat első részében foglalkoztak már ezzel, mégpedig az egyetem oktatási rendjének és perspektíváinak vonatkozásában. Egészítsük ki még néhány gondolattal az ott leírtakat.

Az egyetem oktatási rendje több tekintetben nem felel meg a mai követelményeknek. A hibák kijavítását szolgálja

az oktatási reform, amely most van a bevezetés stádiumában.

Az első két évben a középiskolából hozott ismeretanyag és az alapozó tárgyak nem elégségesek ahhoz, hogy a hallgatók hivatástudatát megfelelően felkeltsék. A politikai gazdaságtan önmagában kevés. Sajnos, ez a helyzet nem fog gyökeresen megváltozni az oktatási reform teljes körű bevezetése után sem. Pedig a változás szükséges lenne, s megvalósítása jelentősen emelné a tanulási kedvet, az érdeklődést a szakma iránt.

Meg kell vizsgálni azt is, hogy a tanárok mennyiben járulhatnak hozzá az oktatónévelőmunka színvonalának emeléséhez. Úgy gondoljuk, ezen a területen bőven van tennivaló. Az egyik előadásban jóformán a hallgatóság egésze figyel, fegyelmzett, ugyanakkor a másikon legfeljebb akkor van csend, ha csak az első három sorban ülnek, vagy az előadó egész előadás alatt fegyelmzett. Miért van ez így? Tény, hogy ember és ember között nagy különbségek vannak a pedagógiai érzék, előadókészség, temperamentum tekintetében, de sajnos találkoztunk már néhány előadóval és szeminárium vezetővel, akik nem mindig készültek fel adottságaikkal megfelelően! És találkozhatunk olyan vizsgáztatóval, aki nem éppen hivatása magaslatán állva vizsgáztatót.

Az oktatáson kívüli nevelőmunkában méginkább lehet javítandót találni.

Nagyon kevés az olyan fiatal (és nem fiatal) tanár, még a nevelőtanárok között is, aki a hivatalos kapcsolatokon felül is törődik csoportjával, figyelemmel kíséri munkáját, az egyes emberek fejlődését. Pedig ennek különösen az egyetemi évek elején lenne nagy jelentősége. Segítségével sokkal könnyebben ki lehetne alakítani a csoportközösségeket.

★

Tudjuk, az itt leírtakkal nem merítettük ki a témát, s a megoldások körvonalazása sem látszik. Erre nem is törekedtünk, hiszen a cikket vitaindítóknak szántuk. Úgy gondoljuk, a téma mindenképpen „megér” annyit, hogy vitaközlőnk róla, kicsit elgondolkozzunk rajta, hisz élő probléma, mindannyiunkat érintő.

Ipari kar hallgatói pártcsoport

Nyári munkalehetőségek

KISZ-szervezetünk ebben az esztendőben is több olyan vállalattal vette fel a kapcsolatot, amely egyetemünk hallgatói részére munkát biztosít a nyári időszakra.

Hallgatóink részéről a legnagyobb érdeklődés a pincérkedés iránt nyilvánult meg. A Belkereskedelmi Minisztérium 100 főnyi keretét kivétel nélkül betöltötték. A balatoni és budapesti munkahelyeken 600 forint a havi fizetés, de főleg a „mellékes” tette vonzóvá ezt az állást. Ugyanakkor a többi lehetőség még kihasználatlan. A sok üres hely azt mutatja, hogy a pincérkedés „szivta” fel az összes jelentkezőt.

A MÁV Utasellátó 20—30 embert kért a Déli és Keleti pályaudvarra. A fizetés 850 forint, plusz a forgalomnak meghatározott százaléka. A keretszám még kitöltetlen, bár

a múlt éven itt dolgozó véleménye szerint ez az állás minden szempontból előnyös.

A toltó-lóttó 10 főnek biztosít minden pénteken délutánra munkát. A szelvény-kiértékelés honoráriumát teljesítésmény szerint állapítják meg, és átlagosan 500—600 forintot ér el egy hónapban. Itt még két hely betöltetlen.

Munkalehetőséget ajánlott a Csepeli Vas- és Fémművek. A Budapesti Szilkvíz és Ásványvíz üzem 20 hallgatót kért fizikai munkára; rakodómunkás fiúknak 6,60, töltőanyagoknak 4 forint órabetétet adnak. E két további helyre elég gyér a jelentkezők száma. Lett volna egyéb lehetőség is fizikai munkára, az érdeklődés hiánya és a pincérkedés népszerűsége fölöslegessé tették a konkrét tárgyalásokat.

H. Gy.

Kollégiumban lakni...

Vannak, nagy pillanatok, amelyeknek emléke sokáig bennünk él. Amikor a postás az egyetemi felvételt hozza hírrül, sok minden megfordul a fejükben: a négy esztendő a középiskolában, az érettségi, és főképpen, hogy vajon mit tartogató számunkra az egyetem.

És a kollégisták, amikor először megérkeznek a börtöndökhöz, ki szüleivel, ki egyedül, különösen sok ismeretlennel állnak szembe. Aztán múlnak a napok, a hetek, hónapok. Megszokjuk, megszeretjük a kollégiumi, egyetemi életet.

Hogyan történik ez a beilleszkedés? A Rudas László utcai kollégium lakói közül Lajos Rozáival beszélgetünk erről.

— A középiskolában nem voltam kollégista — kezdi szavait —, így teljesen idegen volt számomra a kollégium. Vegyes érzésekkel jöttem ide. Legjobb az izgatott, kik lesznek majd a szobatársaim? Aztán már az első este nagyon összebarátkoztunk. Később persze jöttek a viták, veszekedések is, de alakítottuk, formáltuk egymás jellemét, felfogását, nézetét. Megpróbáltunk összehangolni a szoba életét, megoldani közös erővel a problémákat. Sokat bosszankodtunk a rossz fűtőtest miatt (sőt máig sem javították meg azokat!).

— Milyen „megoldatlan” problémáid vannak még?

— Kevés a lehetőség a sportra. Meg lehetne oldani, hogy heti 1—2 délutánra kölcsönkapjunk egy termet az egyetem vagy valahol a kollégium közelében? És még egy: jó lenne a negyedik emeleten egy kis tanulószoba, hogy ne kelljen mindig lemenni az első emeletre.

— Hogyan sikerült beilleszkedned a kollégium rendjébe?

— Természetesen veszem az egymáshoz való alkalmazkodást és a rendet, mert köztársaságban élünk és nem lehet másként. Zökkenők nélkül ugyan ez sem ment. Eleinte még nem ismertük egymás hibáit. Bezzeg később... volt egy-két nézeteltérés, különösen vizsgaidőszakban. Mikor hol, meddig tanuljunk... — Most már minden rendben van?

— Jobban egyetértünk, nincsenek felesleges viták, de kisebb izgulunk, mi lesz május 24-től.

— A kollégiumban azért „nemcsak” tanulás folyik. Mit szólna a kollégiumi estekhez?

— Mindig részt veszünk rajta — mondja a szoba lakói nevében —, és kellemes érzéssel, újabb élménnyel gazdagodva hagyjuk el a klubot. Talán ez az ami a legszorosabban összefog bennünket... Én legszívesebben a zeneművészeti előadásokat hallgatom és hasznosnak tartom a politikai és irodalmi rendezvényeket is.

— Még egy utolsó kérdés. Részt veszel-e valamilyen csoport munkájában?

— Igen, a filozófia szakcsoportban, ez felel meg leginkább érdeklődéseimnek.

Ime, egy első véleménye, s nemcsak a maga nevében. — Ideiglenes otthonunk megadja a legszükségesebbeket, ami kell a jó eredmények eléréséhez, és lehetőséget nyújt a szórakozásra.

W. E.

TÁNCZENEI HANGVERSEN

Május 30-án, vasárnap délután 4 órakor az aulában tánczenei hangverseny lesz. A műsorban fellép az Illés-zenekar és a HOBO-együttes. Jegyek 10—15 forintos árban kaphatók a kultúrosztályon (fsz. 60.).

Balesetbiztosítás egyetemistáknak

Az Állami Biztosító a Művelődési Minisztériummal egyetértésben rendkívül kedvezményes balesetbiztosítást megkötésével teszi lehetővé. A balesetbiztosítás átlag egy tanulóévi felvére 10 Ft, mely összeg a beiratkozás alkalmával az Állami Biztosító megbízottjánál lehet befizetni. Száz százalékos rokkantság vagy halál esetén a biztosítás összege 25 000 Ft. Részleges rokkantság esetén ennek az összegnek a rokkantság foka szerinti hányada kerül kifizetésre. Csonttörés, balesetből eredő 28 napon túli betegállomány (szűnőidőben is) vagy 10 százalékos atuli rokkantság esetén 400 Ft illeti a sérültet. A biztosítás bárhol bekövetkező balesetekre érvényes, kivéve, ha a hallgató munkában ellenében. SZTK-járukat fizetésére kötelezett munkavégzés közben éri.

EREDMÉNYHÍRDETÉS

Ez év márciusában a Magyar Újságírók Országos Szövetsége a Közgazdászal karöltve tehetségkutató pályázatot hirdetett egyetemünk hallgatói részére.

A pályázatra 8 hallgatónk adta be írásait. A bírálóbizottság a következő jutalmakat ítélte oda:

I. díj (500 Ft): Puskás L. Tamás (IV. évf. külker).
II. díj (350 Ft): Miklósvári Zoltán (IV. évf. általános).
A III. díj nem került kiosztásra.
Dicséretben részesült Präger László (III. évf. külker).

Első lépések a képzőművészetben

SCHERFEL TIBOR: ÖNARCKÉP

MIKLÓSVÁRI ZOLTÁN

Általános szakos hallgató több kiállítást is rendezett már egyetemünkön és Debrecenben. Tavaly Szegeden az egyetem kulturális seregszemléjén megosztott első díjjal jutalmazták munkáit.

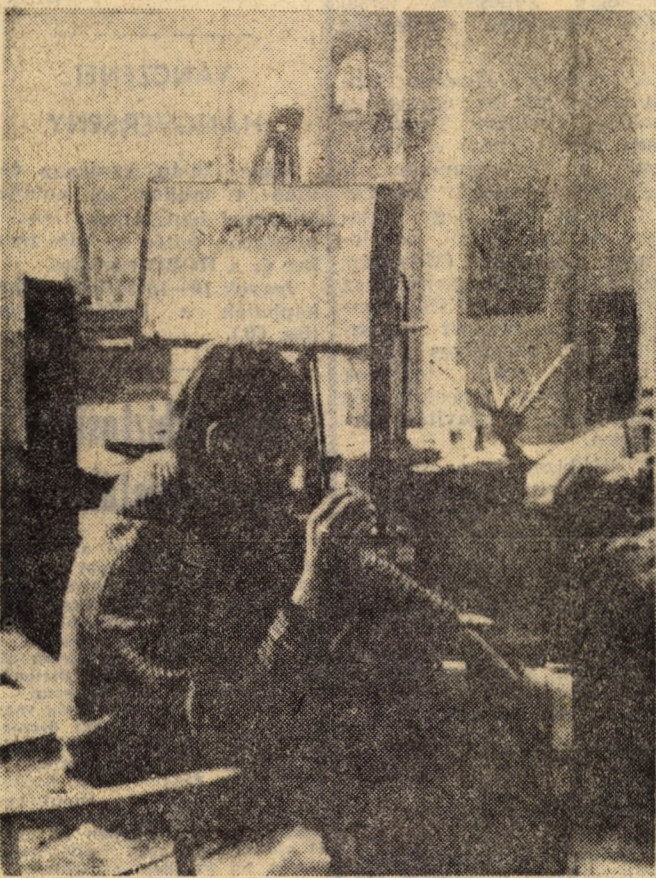
— Húszéves koromban kezdtem rajzolni — válaszolt első kérdésünkre. — A „rajzról” egy élénk gyermeki emlékem van. Széleskarimájú kalapos portré a légóalmi pince falán. Sokáig bámultam és magam is szerettem volna hasonló produkálni. Húszéves koromig halasztottam. Rendszeretelenül rajzolok, amikor arra belső kényszer érkezik.

— Hogyan akarsz továbbfejleszteni?

— Külföldre szeretnék kerülni és mester irányítása mellett dolgozni. A festés mesterség. A technikát el lehet sajátítani. Szerintem az a lényeg, hogy az embert korának milyen problémái és összefüggései izgatják, hogy képes-e erre irányítani a figyelmet.

— És melyek azok a problémák, amelyek foglalkoztatnak? Mi készítet ecsetfogásra?

— A környezetemmel való kapcsolat. Megfigyelések, ismeretek, következtetések. És

„Müterm” a Veres Pálné utcai kollégium lakószobájában.

SCHERFEL TIBOR

a Debreceni Orvostudományi Egyetem negyedéves hallgatója. Több kiállításon vett már részt és a debreceni „Egyetemi élet” című lapban is sűrűn találkozni illusztrációival. Kértek, hogy írjak munkáiról, de hát milyen kritika az, melyet nem kritikus ír! Ráadásul ilyen ügyekben az elfogultság vádjá érhet.

Nyurga, rokonszenves fiatalember. Amikor elsorolja, mi mindennel foglalkozik, nem felejt ki (és mellé kellő komolysággal) — az udvarlást sem.

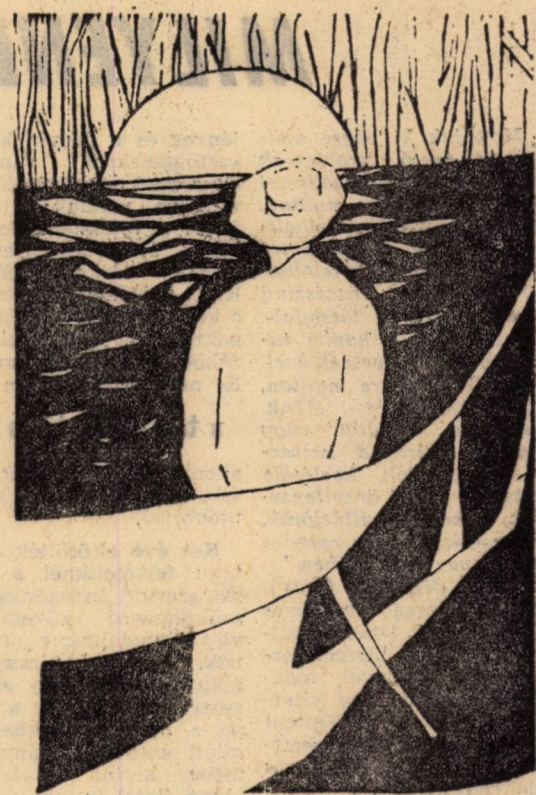
Orvos akar lenni vagy festő? — kérdezték nemrég tőle az egyetemi lap hasábjain.

— Ember! Gondolkodó, problémázó ember, aki mennél többet meg akar ismerni a sokszínű, néha szép, néha csúnya világból — vallotta.

Grafikázik. Bármit papírra vet, festői. A látványt, az eléje

tett gipszfejet lemásolja. Scherfel mögött rajztanulás, stúdió munkák állnak. Ez könnyen csapdát teremt, a naturalizmus, vagy a rutinmunka felé sodorhatja a festőt és ő tudja ezt. Nem is elégíti ki ez a régió. Csak az a baj, ha átlépi, óhatatlanul átveszi egy-egy nagy, stílusteremtő mester módorát (Gauguin, Picasso) — filctoll- és krétarajzain, pasztelljein — s közben elvész a tartalom, az ő elmondandója. Lám, amikor a szerelem mozgatja, amikor azért ragadja rajzeszközeit kezébe, mert érzelem hajtja és ezt valamiképpen ki akarja fejezni — nem kér kölcsön formát. Saját hangján szól monotipián, úgy érzem ezek a darabok a legsikerültebbek. Egy problémázó ember gondolatébresztő munkái.

M. Z.

MIKLÓSVÁRI ZOLTÁN: NAPLEMENTE

Még egyszer

a társadalmi ösztöndíjról

Lapunk néhány korábbi számában több vitacikk foglalkozott a társadalmi ösztöndíjjal. Felmerült az ösztöndíj módosításának igénye, sőt a „kell-e egyáltalán?” kérdés is. A cikkek általában egyetértettek abban, hogy a társadalmi ösztöndíjra szükség van. Ha helyesen ösztönöz, akkor a diáknak is és a vállalatnak is jó.

Mayer Pál a társadalmi kölcsön bevezetését ajánlja és arra hivatkozik, hogy az átalakulás igényét objektív tényezők hozták létre. „nem pusztán a hallgatók vagy a vállalatok szubjektív akarata.”

Véleményem szerint — s itt egyetértek Halász Györgygel — nincs ilyen tendencia és a közvélemény sem helyesíti a megoldást. A kölcsön viszfelfizetése a jelenlegi helyzetben igen magas anyagi megterhelést jelentene a hallgatóknak a munkakezdés éveiben s ez akadályozná kibontakozását.

Nem értek egyet azonban azokkal sem, akik (ha cikket nem is írtak) Halász Györgygel együtt azon a véleményen vannak, hogy a társadalmi ösztöndíjszerződés tartalmát meg kell változtatni, szigorítani kell. A felbontás lehetőségét így akarják a minimumra csökkenteni. Ez szerintem nem célravezető. A társadalmi ösztöndíjat pusztán adminisztratív eszközökkel javítani nehezen lehet. Minél inkább a precíz „megformulázáson”, a feltételek szilárd leszögzésén van a hangsúly, annál kevesebb lelkiismeret-furdalást okoz azok alól kibújni. Legfeljebb több paragrafust kell kerülgetni.

A társadalmi ösztöndíj nem lehet valamiféle lepkeháló, ami, ha egyszer lecsapott, nincs többé belőle menekülés, de a hallgató se érezze magát valamiféle első díjnak,

amiért a vállalatoknak versengeniük kell.

Azok véleményét tartom helyesnek, akik az ösztöndíj jelenlegi formáját „a hovatartozás erősítésének hangsúlyozásával” helyesnek tartják (Petres Sándor).

A hovatartozás hangsúlyozása valóban mindkét részlől erősítésre szorul. Vállalati részlől, ahol megköti a szerződést és annak egy példányát elszülyesztik, néha pedig még az esedékes összegek fizetéséről is megfélekednek. Valamint a hallgató részlől, aki megköti a szerződést és annak egy példányát szintén elszülyesztí s csupán az esedékes összeg felvételéről nem feledkezik meg soha. Magáról a vállalatról annál inkább. Egyik végzős hallgató arra hivatkozott, hogy négy év alatt érdeklődési köre megváltozott, új perspektívát lát stb., ezért fel akarja bontani a szerződését. Ugyanakkor ez a hallgató ösztöndíjazó vállalatnak profiljával sem volt tisztában.

A szorosabb kapcsolat kialakítása mindkét fél részéről erőfeszítéseket kíván. Ha a vállalati instruktor komolyan veszi feladatát és törődik az ösztöndíjas hallgatókkal, úgy ők is szívesen járnak be vállalatukhoz. A baráti, munkatársi kapcsolat már a tanulóévek alatt kialakulna, és végzőskor nem csupán a szerződés kényszere, hanem az ismert hely, a kellemes tapasztalatok vonzása is érvényesülne.

Ha a hallgatók mellett a vállalatok is eleget tesznek kötelezettségeiknek, és ennek érdekében igyekeznek együttműködni az egyetemmel, akkor a hallgatók számára sem lesz az ösztöndíjszerződés felbontása egy közömbös jogi kérdés.

Kéthly Katalin

Dr. Boldizsár — Gózon:

A geotermiai energia hasznosítása

Mind gyakrabban jelennek meg olyan könyvek, melyek élvezetes olvasmány formájában írnak le természeti folyamatokat és jelenségeket, felderítik matematikai, fizikai, geológiai „titkokat”. E mű szerzői azt tartották szem előtt, hogy a viszonylag szűz szakmai ismereteket lehetőség szerint közérthető formában tárgyalják és a témában járattalan olvasó számára is élvezetes olvasmányt nyújtsanak.

Igen szerteágazó, nagy terjedelmű anyagot kellett feldolgozni, amit nehezített az a tény is, hogy ezzel a témával foglalkozó mű eddig nem jelent meg. A geometria új tudományág, csak nemrég indult fejlődésnek.

A szerzők célja az volt, hogy a gyakorlati felhasználás

lehetőségeinek elemzésével és az ehhez hasonló elméleti és műszaki-gazdasági kérdésekkel ismertessék meg az olvasót.

Előjáróban áttekintést nyújtanak a témához kapcsolódó általános ismeretekről és alapfogalmakról, majd ismertetik a geotermikus energia hasznosításában vezető szerepet játszó országok (Olaszország, Izland, Új-Zéland, Szovjetunió, Egyesült Államok) helyzetét. Külön fejezetet szentelnek a kérdés magyar vonatkozásaira, hiszen ismeretes, hogy hazánk egyedülállóan kedvező helyzetben van a Föld melege szempontjából. Ismertetik a termálvizek ki-termelésével kapcsolatos elméleti, műszaki és gazdasági kérdéseket.

—L—

KIÁLLÍTÁS UTÁN

A fotókiállítás díjnyertes képei

Az egyetemi közgazdász napok alatt a Makarenko utcai kollégiumban megrendezett fotókiállítás képei közül a bíráló bizottság az alábbiakat díjazta:

I. díj (200 Ft): Balázs István: Balatoni halászkö

II. díj (150 Ft): Matula Pál: Mami, ez mi?

III. díj (100 Ft): Balázs István: Az ősz nyugalma

IV. díj (100 Ft): Kovács Sándor: Különóra

BALÁZS ISTVÁN: AZ ŐSZ NYUGALMA

AHOGY MI LÁTJUK

Egy elsőéves csoport véleménye és önarcképe

Az alábbiakban az általános szak I/1. csoport nevelőtanáranak, Papp Sándor elvtársnak közvélemény-kutatása és felmérése alapján szeretnénk ismertetni néhány kérdést, és bizonyos következtetésekkel kiegészíteni azokat. A felmérés az egyetemi tanulmányokkal, a hallgatók időbeosztásával és érdeklődésével kapcsolatos kérdéseket tartalmazott, ami különösen érdekes most, amikor a Közgazdaszban egyre gyakrabban foglalkozunk az oktatási formákkal, a reformtervet tapasztalataival, problémáival.

A felmérésről még annyit, hogy az elemzés nem lép fel az általánosítás igényével, mivel az adatok kis számú és nem mindenben tipikus sokaságra vonatkoznak. A csoport 20 tagjából is csupán 13-an voltak jelen, a csoport jobb eredményű, igényesebb része, tehát a felmérésnek ebből eredő hibája pozitív torzítási lehetőséget hordoz.

SZAKMAI ÉRDEKLŐDÉS

Öten rendszeresen, négyen rendszeresen olvasnak közgazdasági és ideológiai sajtóterméket: négyen a Társadalmi Szemlé, ketten-ketten a Közgazdasági Szemlé, a Figyelőt és a Béke és Szocializmust, hárman a Valóságot. A tizenegy rendszeres újságolvasóból négyen szokták többé-kévesbé rendszeresen tanulmányozni a közgazdasági rovatot is.

A kötelező tananyagon kívül sűrűn olvas szakirodalmat négy fiú, ritkán két fiú és 1 lány. A felsorolt olvasmányok között van a csehszlovák irányítási rendszerről szóló cikksorozat, az iparfejlesztési vita, az Értéktöbblet elméletének egyes részei, az Állam és forradalom, továbbá Molnár Erik és Csapó László könyvei.

A FOLYAMATOS TANULÁS

megvalósítása nem új keletű probléma. Hogyan jelentkezik ez a kérdés az említett csoportban?

Hetenként átlagosan tanulásra fordított idő

	Lányok (óra)	Fiúk (óra)	Összesen (óra)	(%)
Összesen	19,1	16,1	17,54	100,0
Ebből:				
politikai gazdaságtan	5,33	4,64	4,96	28,3
matematika	4,33	3,57	3,92	22,4
orosz	2,66	3,42	3,07	17,5
statisztika	2,2	2,25	2,23	12,7
alternatív prosezminárium	1,75	1,71	1,73	9,9
Szemináriumi tárgyak	16,27	15,59	15,91	90,8
Egyéb tárgyak	2,83	0,51	1,63	9,2

Milyen következtetéseket vonhatunk le az adatokból?

A tanulásra fordított időnek 90,8 százaléka jut matematikára, statisztikára és oroszra. Ugyanakkor a csoport tanulmányi eredménye éppen ebből a három tárgyból a legrosszabb. A nem szemináriumi tárgyakra fordított idő „relatív növelésére” nincs mód, hiszen az említett három tárgyból az 52,6 százalék sem bizonyult elégségesnek. Az abszolút növelés lehetőségei is erősen korlátozottak. Kétségtelen viszont, hogy a heti 17,54 óra tanulási időt növelni lehetne. Mindenek előtt a fiúk szorgalma hagy maga után kívánivalót.

A tanulási időnek nagyobb arányú, 40–50 százalékos növelése az órarendi foglalkozások szabályos látogatása mellett, a tapasztalatok szerint, nemigen lehetséges. Márpedig 8–10 százalékos többletidő a folyamatos tanulás problémáját nem oldja meg. Hiába próbáljuk meg a fél év elején folyamatosan tanulni a többi tárgyat is (gazdaságtörténet, technológia, filozófiatörténet, jog), elég egyszer lemaradni, és a hátrányt már szinte be sem lehet hozni. Jönnek egymás után a zárthelyik, s amennyire lehet, egyszerre kell pótolni egy-egy tárgyból a lemaradást, ami más tárgyakból tovább növeli a „restanciát”.

Ez az oka annak, hogy a gazdaságtörténet vagy filozófiatörténet tanulására egyáltalán nem marad idő, jóllehet a legtöbben ilyen témájú prosezmináriumra jelentkeztek.

AZ ELŐADÁSOKRÓL

A politikai gazdaságtan mellett a gazdaságtörténet előadásokat tartották a legjobbnak a hallgatók. A vélemények sok esetben (jog, filozófiatörténet, technológia, statisztika) leszögezik, hogy az előadások felolvasó-jellegűek, ezért feleslegesek. Az ilyen előadásokra sokszor nem járnak be, illetve ha ott is ülnek — különösen zárthelyik vagy szemináriumok előtt — mással foglalkoznak.

Ha nem is egyedül, de jelentős mértékben ez is oka annak, hogy ugyanakkor, amikor a filozófia prosezmináriumok és a tanszék fakultatív kollégiumai iránt nagy az érdeklődés, a filozófiatörténet-előadásokon még rendszeresen ismétlődő katalógusokkal sem sikerül 50 százaléknál nagyobb látogatottságot elérni, és a megjelentek nagy része nem figyel az előadóra.

A hallgatók véleménye az előadásokról

Tárgy	Jó	Rossz	Nincs válasz	Látogatottság %
Politikai gazd.	13	—	—	70
Gazd. tört.	9	—	—	80
Matematika	8	—	4	80
Filozófiatört.	4	1	8	50
Technológia	3	6	4	40
Földrajz	3	3	7	60
Jog	3	4	6	40
Statisztika	2	6	5	60

(A látogatottsági adatokat szűrőpróbák alapján, becsléssel állapítottuk meg).

Nagy a látogatottsága annak a három előadásnak, amelyet a többség jónak nevezett, s ez látszólag alátámasztja azt a nézetet, hogy a látogatottságot az előadások színvonala határozza meg. Másrészt azonban, mióta politikai gazdaságtanból és matematikából a tankönyv, illetve jegyzet megjelent, a látogatottság feltűnően csökkent, vagyis az előadások látogatottságánál a ráutaltságnak jelentős szerepe van. Legnagyobb arányú a részvétel a gazdaságtörténet-előadáson, ahol nem a jegyzet anyaga hangzik el, legkisebb pedig a filozófiatörténet, technológián, és jogon, ahol az anyag majdnem teljesen megegyezik a jegyzettel és évközi számonkérés sincsen.

A SZEMINÁRIUMOKRÓL, GYAKORLATOKRÓL

általában jobb a vélemények.

Milyennek tartják a szemináriumot?

	Polg. gazd.	Mat.	Stat.	Orosz	Proszem.
Jó	13	8	7	6	2
Rossz	—	1	1	—	1
Nincs válasz	—	4	5	7	10

A politikai gazdaságtan szemináriumot egyértelműen jónak, hasznosnak és érdekesnek tartják. A matematika és statisztika gyakorlatot mindenki szükségesnek tartotta, de a statisztikával kapcsolatban megjegyezték, hogy heti 2 óra jobb lenne.

A NYELVTANULÁS

A „Mi az ami különösen nem tetszik az egyetemen?” kérdésre valaki azt válaszolta, hogy a nyelvtanítás — és ez nem egyedi vélemény.

Nem elég hatékonyak az orosz órák és aránytalanul nagy megterhelést jelentenek. Átlagosan ugyan csupán a tanulásra fordított összidő 17,5 százalékát igényli az orosz, de ez a szám úgy alakul ki, hogy néhány hallgatónak alig kell készülni az órára, mégis jó jegyet ér el, másoknak viszont a kettesért is a tanulási idő 20–30 százalékát kell feláldozni, ami tanulmányi eredményüket kétfoldos értelemben is lerontja: nem marad idejük másra, a vizsgákra pedig eleve egy rossz gyakorlati jeggyel indulnak.

Az orosz óra sokak számára valóságos mumussá vált, mert lényegében számonkérésből és a következő számonkérés előkészítéséből áll. Csökkenteni kellene a házi feladatokat és az anyag elsajátításának nagyobb arányban kellene az órák idejére esni; legyen kevesebb a számonkérés és több a magyarázat.

Feltétlenül meg kellene valósítani a Közgazdaszban korábban tett javaslatot, hogy különböző színvonalú nyelvi csoportokat hozzanak létre, legkisebb az első félév végén, ami nagyban emelné a nyelvi órák hatékonyságát.

★

A fentiekben nyilván volt elhamarkodott következtetés. Elsőévesek vagyunk, nem biztos, hogy mindenben helyesen tudjuk értékelni tapasztalatainkat. De nyilván így is érdekes volt adatok alapján beszélni ezekről a kérdésekről és jó lenne más csoportokban is elvégezni hasonló felméréseket.

Bauer Tamás

KOVÁCS SÁNDOR: KÜLÖNÖRA

Gabriel Kolko:

Vagyon és hatalom Amerikában

A jelenlegi amerikai társadalomról szóló valamennyi tanulmány abból a feltevésből indul ki, hogy az 1939-es gazdasági válság óta a nemzeti vagyon újrafelosztásra került és a lakosság nagy többsége jólétben él. Azt állítják, hogy nagymértékben megváltozott a szociális és gazdasági demokrácia, s az amerikai gazdasági rendszerről úgy beszélnek, hogy a kiküszöbölte a szegénységet és bőséget teremtett, nem a kevesek, hanem sokak számára. teremtői, hogy Amerika az áruiparban és a jóléti társadalom, arra a tévhitre alapozzák nézetüket, hogy az amerikai gazdaságban jelentős változások mentek végbe. Nézetük alátámasztására Simon Kuznets statisztikai munkájára hivatkoznak („A magasabb jövedelmű csoportok részesedése a jövedelemből és a megtakarításokból”). A mű pedig csupán a legvagyonosabb osztályt öt százalékát veszi figyelembe.

Ezek a nézetek azonban nem állják meg helyüket. Kétségtelenül igaz, hogy a nagy depresszió óta fokozódott a jólét, de a jövedelem és a vagyon elosztása lényegében változatlan maradt. Bár az alacsony jövedelmi csoportok reálbére emelkedett, részesedésük a nemzeti jövedelemből semmit sem változott. Sok szerző derűlátóan nyilatkozik, miközben elfelejtik krónikussá vált problémáikról — a munkanélküliségről, az alacsony bérezésről, a munkanélküliek nagy részéről, amelyek közömbösítik az utóbbi két évtizedben kialakult társadalmi, foglalkoztatási tendenciákból eredő súlyos gazdasági következményekről, amelyek közömbösítik a béremeléseket, társadalombiztosítási juttatásokat és hasonló intézkedések hatását. Annak a legendának meg-

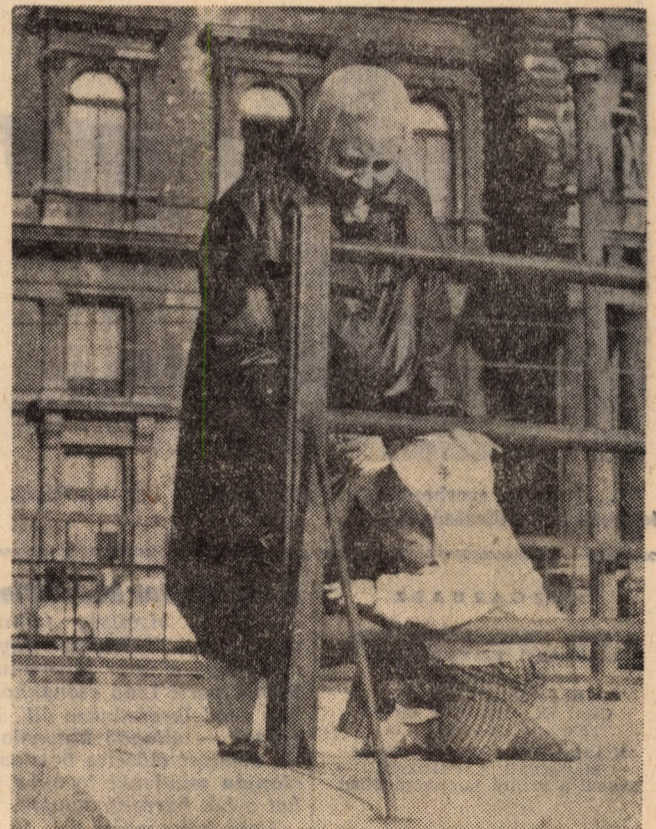
teremtői, hogy Amerika az áruiparban és a jóléti társadalom, arra a tévhitre alapozzák nézetüket, hogy az amerikai gazdaságban jelentős változások mentek végbe. Nézetük alátámasztására Simon Kuznets statisztikai munkájára hivatkoznak („A magasabb jövedelmű csoportok részesedése a jövedelemből és a megtakarításokból”). A mű pedig csupán a legvagyonosabb osztályt öt százalékát veszi figyelembe. Ilyen és ehhez hasonló tények és problémák felvetésével, tudományos érvekkel igyekszik Kolko megdönteni azt a mítoszt, amely szerint az USA-ban a gazdasági egyenlőtlenség megszűnően van, az amerikai társadalom a bőség társadalma, s hogy ez a bőség olyan igazságosan oszlik meg, hogy az osztályellenlétet már majdnem megszüntették. Alapos felkészültséggel, meggyőző tényekkel bírálja és cáfolja ezeket a nézeteket. Vizsgálja a szegénység méreteit, feltárja az eltitkolt jövedelmeket, a hamis adóbevallásokat, a jövedelemelosztás irányzatát stb.

Gabriel Kolko távolról sem marxista közgazdász, de elemzései nagyon hasznos az amerikai társadalom igazi arcának megismeréséhez.

—Lakatos—

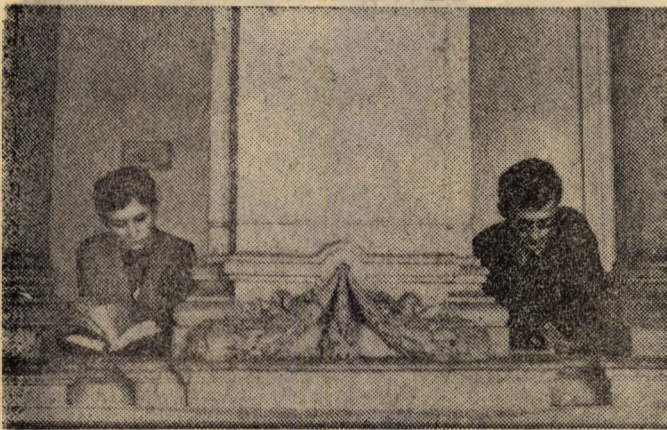
BALÁZS ISTVÁN: BALATONI HALÁSZOK

MATULA PÁL: MAMI, EZ MI?

Képes házi KRESZ

Vizsgaidőszakra...

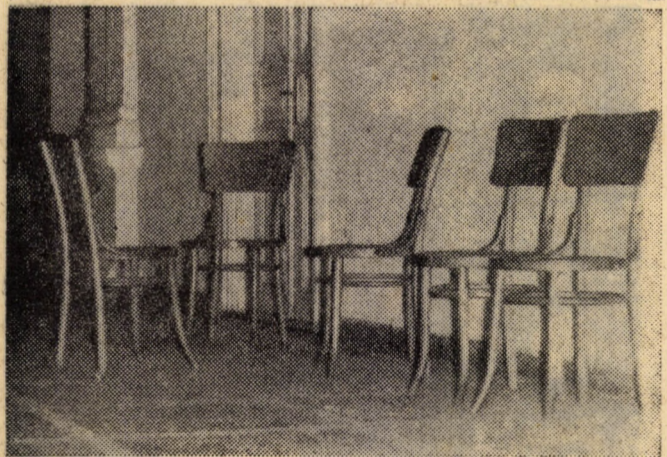
... hogy tanulás közben tartsuk be a „féltávolságot”.

... hogy a „vizsgavezető” figyelmét ne igyekezzünk holmi lényegtelen, útmenti dolgokra terelni.

... hogy az átkelőhelyen is tartsuk be a közlekedési szabályokat, ha betétlapunkat meg akarjuk őrizni.

... hogy a cserbenhagyott áldozatok itt se hirdessék a tettesek kétes dicsőségét.

KÖZGAZDÁSZ

Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Kahullits László
Cím: IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186-850/138 m.
Kiadja: Hírlapkiadó Vállalat
Megjelenik 3 hetenként
Készül a Szikra Lapnyomdában

6 KÖZGAZDÁSZ

A vízisportok kedvelőinek

A KISZ bizottság felhívja valamennyi KISZ-tag figyelmét, hogy a nyár folyamán a Római parti Lidó csónakházában rendelkezésünkre áll két csónak — állandó használatra —, amelyet előzetes bejelentés alapján mindenki igénybe vehet a hét bármely napján.

Napi kölcsönzési díj: 10 Ft. Jelentkezni lehet a testnevelési tanszéken Tóth Irén elvtársnőnél.

SPORT

Már harminc ország jelentkezett a budapesti Universiadera

Augusztus 20 és 29 között Budapesten találkozhatnak a világ legjobb főiskolások sportolói; fővárosunkban rendezik meg az 1965. évi Universiadét.

A versenyeken a 17. életévüket betöltött, de 28 évesnél nem idősebb egyetemi és főiskolai hallgatók vehetnek részt, illetve akik az Universiadét megelőző két évben szereztek meg egyetemi vég bizonyítványukat.

A MAGYAR CSAPATRÓL

A mintegy 130-140 fős magyar csapat felkészülése a válogatott keretekben, illetve azokkal együtt történik. A csapat összeállításánál elsősorban olyan versenyzőket válogattak ki, akiknek nemzetközi szintű eredményeik alapján esélyük van a döntőbe jutásra. A csapatban több olimpiai bajnok főiskolások is helyet kap, de a hazai rendezést tekintve természetesen számos fiatal tehetséges versenyzőnk indítására is lehetőség nyílik.

A magyar színeket képviselő sportolók között található egyetemünk 10 jelenlegi, illetve két éven belül végzett hallgatója is:

Hámori Tamás, Polgár Erzsébet és Széll Erzsébet tenisz-zók,

Denk János vízilabdázó, Schmidt Pál, Szekeres László, Kamuti László, Torday Kálmán, Meszéna Miklós és Kovács Tamás vívók.

A magyar főiskolások számára a Porto Allegreben legutóbb megrendezett Universiade hozta a legnagyobb sikert, ahol 19 aranyérmét és számos helyezést szereztek. Feltehetően most is megállják majd helyüket, támogatva a hazai környezet előnyeitől.

KISZ-ISTÁK, MINT „GONDVISELŐK”

Az egyes küldöttségeknek egy-egy egyetemi és üzemi ifjúsági szervezet viseli majd gondját hazánkban. Érkezéskor ünnepélyesen fogadják a vendégeket, baráti találkozókot szerveznek a külföldi és a magyar fiatalok között, a sportversenyek mellett igyekeznek a külföldről érkező főiskolások fiatalokat minél jobban megismertetni a magyar fővárossal, hazánk ifjúságának életével, munkájával.

A szovjet főiskolásokat például a Budapesti Műszaki Egyetem és a Csepeli Vas- és Fémművek; a kubaiakat a Testnevelési Főiskola és a Ganz-Villany; a japánokat az Agrártudományi Egyetem gépészmérnöki kara és a Pamutnyomóipari vállalat; az amerikaiakat az Orvostudományi Egyetem és a Magyar Pamut KISZ-szervezetének fiataljai patronálják majd.

OLCSÓ BELÉPŐJEGYEK

Az Universiade rendezvényeinek helyeiről kedvezményesek. Figyelembe véve a várható nagy érdeklődést, a sportágak versenyreire bérleteket is bocsátanak ki. Tájékoztatásul közöljük az alábbi ifjúsági bérletek és belépőjegyek árát:

Bérletek:	Napi jegyek:
Megnyitó ünnepély és labdarúgó-mérkőzés:	8-30 Ft
Atlétika és záró ünnepély:	4-30 Ft
Kosárlabda:	20 Ft 3-12 Ft
Torna:	20 Ft 3-12 Ft
Röplabda:	20 Ft 3-12 Ft
Vívás:	10 Ft 3-10 Ft
Tenisz:	3-12 Ft
Uszás, műugrás, vízilabda:	20 Ft 3-20 Ft

A bérleteket és a napi jegyeket az MTS budapesti tanácsa, továbbá a Sportpropaganda Vállalat Központi Jegyirodája (Budapest, VI. Népköztársaság útja 4.) árusítja.

Labdarúgás

Közgazd. Egyet. SC-Kelenföldi Erőmű 7:3 (4:0)

A csapat összeállítása a következő volt: Fehér — Bánki, Bonhardt, Dankó — Baráthy, Szobonya — Maróti, Németh, Alföldy, Rajki, Hegedüs.

Góllövők: Rajki (3), Hegedüs (2), Alföldy, Maróti. Már az első percekben támadólag léptünk fel, több jó helyzetünkkel mégsem született gól. 15 perc elteltével azonban sikerült fölényünket góllá érlelni: Alföldy a 16-oson belül ügyesen maga elé tette a labdát és ballal a sarokba vágta (1:0). Majd néhány perccel később Rajki két gólja révén 3:0-ra vezetünk. A félidő eredményét Hegedüs távoli lövésével állította be.

A második félidőben csatársorunk továbbra is jól mozgott, de védelmünk gyengé kiütököztek.

Később egy szögletűgás

után a szeműlcs Maróti ért el gólt, majd Németh átadását ismét Rajki lőtte sarokba. Hetedik gólunkat Hegedüs a jobbösszekötő helyéről lőtte a hálóba.

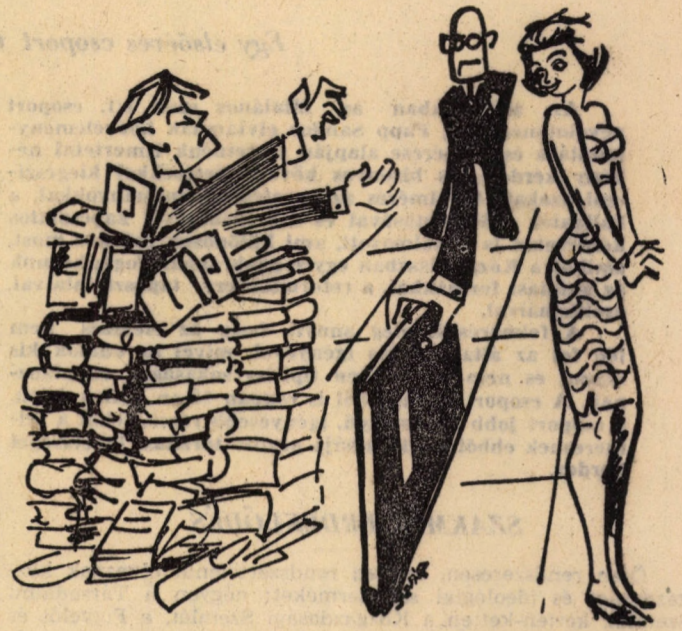
Csapatunk végre jó játékkal rukkolt ki, és korábbi gyenge teljesítménye (7 vereség) után nagy gólarányú győzelmet aratott. (Bár védelmünk most is bizonytalan volt, különösen a második félidőben.) Csatársorunk tetszetős, élénk, s ami a legfontosabb, gólerős játékkal lepette meg a közönséget.

Judo

Két héttel ezelőtt került sor egyetemünk aulájában a Magyar Népköztársaság Kupáért kiírt első osztályú cselgáncsbajnokságra.

Egyetemünk színeiben Ipacs László megszerezte súlycsoportjának második helyét, Gyebnár András és Bogdán Jenő pedig harmadik helyezést ért el. Az összesített eredmény szerint, csapatunk az ötödik helyen végzett.

MÁJUSI SZERELEM

MENZAPANASZOK

Az elmúlt hetekben napról napra sok bosszúságot okozott a menzán étkezőknek, hogy kevés volt a vizespohár. E tény, és még számos egyéb probléma indította a diákvédelmi bizottság tagjait arra, hogy fölkeressék az étterem vezetőjét, s a diákság nevében a kiszolgálással és az ételválasztékkal kapcsolatban néhány észrevételeket tegyenek.

Mint ismeretes, érdeklésvizsgáló szervünk rendeltetésű biztosított jogai közé tartozik a szociális segélyek elbírálása, munkalehetőségek szervezése mellett, a diákság étkezési problémáinak figyelemmel kísérése is. Észrevételeivel közvetlenül a menza vezetőségéhez fordulhat, és ha ez eredménytelen, akkor a felügyeleti szervhez. Minden hallgatónak lehetősége van, hogy a „morgás” és elégedetlenség helyett kifogásait vagy javaslatát közölje az Érdekvédelmi Bizottság valamelyik tagjával, aki ezt továbbítja.

Legutóbb, amikor a bizottság előadta észrevételeit, ígéretet kaptak, hogy menzánkon a jövőben a lehetőségekhez képest kikutatják a kifogások zavarokat, s így javulás várható az evőeszköz-ellátásban és a kiszolgálás zökkenőmentességében.

—petres—

Kettős ballada a bolond akarásról

Csak rajta, tanulj és gebedj,
Szeresd a matematikát.
Kettős könyvvitelt is vezess
És rágd a filozófiát
Különb belőled így se lesz...
Szemédben megtörök a fény.
Atyádat sem ismered meg —
Boldog, ki nem próbálta még.

Allj sorba menzán óraszám,
Gyomrod ég, nyálad elfolyik
Mire ebéded kihoznád
A szünet is épp elmúlik
Rohansz az előadásra,
Érzed: katalógus-veszély
Gyomrod hiába maradna —
Boldog, ki nem próbálta még.

Az uv-k időszakában
Éj-hajad kifehéredik
Csalódsz utolsó imádban
Lelked elnéptelenedik
Ki orvosolná bánatod?
Vizsgáztatód kemény legény
— Az egy évet kívárhatsz —
Boldog, ki nem próbálta még.

Tán észre tér az ember végre
Es otthagyja az egész bulit?
Dehogy! Cáfolja száz kérvénye
S még akar, ha egyszer megbukik.
Fejét, ki tanulásra adja
Már elherdálta ép eszét
Mérnök, orvos vagy bölcs közgazda —
Boldog, ki nem próbálta még.

Záno

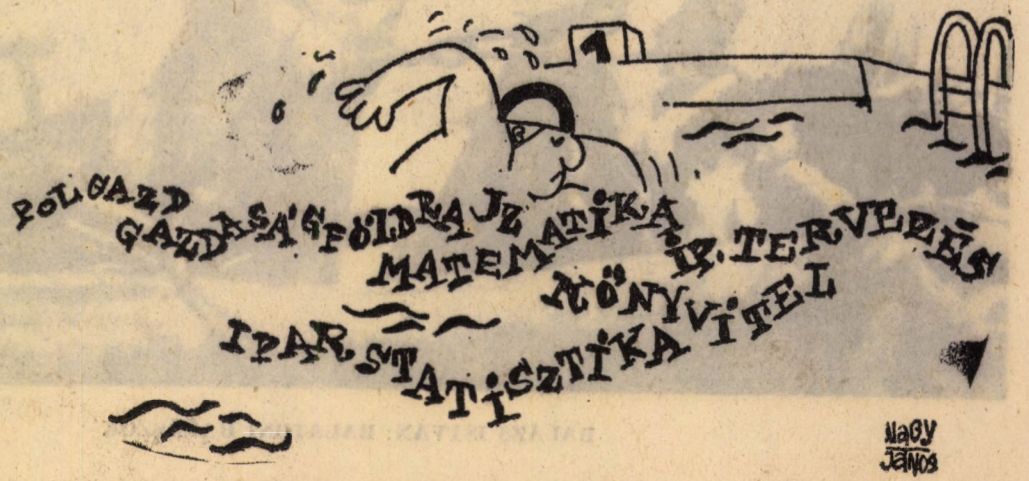
VIZSGÁN

Tanár úr, nézze rendiségemet!
Egy kérdést még, csak egyet, ha lehet!

Jól van, legyen! Pedig tudom:
Elvenni azt, mi volt, nem én fogom.

i-e

KEZDŐDIK A FÜRDŐSZEZON

Nagy János